

พระพุทธศาสนาเป็นคำสอน ที่พระสาวกยมุนีพุทธะได้สอนไว้

พระสาวกยมุนีพุทธะ

เกี่ยวกับปีประสูติและปรินิพพานของพระสาวกยมุนีพุทธะ มีหลายความเห็น ในบรรดาความเห็นเหล่านั้น ในประเทศญี่ปุ่น มีความเห็นว่า พระพุทธเจ้าประสูติ และปรินิพพานในช่วง 463-363 ปีก่อน ก.ศ. และในประเทศไทยมีความเห็นว่า อยู่ในช่วง 623-543 ปีก่อน ก.ศ. เป็นความเห็นที่ยอมรับกันแพร่หลายที่สุด แต่ความเห็นทุกอย่างเห็นว่า พระสาวกยมุนีพุทธะมีพระชนม์อยู่ในระยะเวลา 80 ปี เมื่อไอนกัน

คำว่า สาวก ในคำว่า สาวกยมุนีพุทธะ หมายถึง ชื่อสาวกวงศ์ ก่อนที่พระองค์ทรงผนวช นามสกุลของพระองค์ คือ โภคตมะ และมีพระนามเดิมว่า สิทธัตถะ

พระสาวกยมุนีพุทธะประสูติที่กรุงบิลพัตตู ในภาคใต้ของ ประเทศไทย ตามคตินิยมของมหายาน วันประสูติเป็นวันที่ 8 คำเดือน 4 แต่ตามของไทย วันขึ้น 15 คำเดือนวิสาขะ ผู้แปลในประเทศไทยนั้น อาจจะแปลเดือนวิสาขะเป็นเดือน 4

พระบิดาของท่าน คือ พระราชาสุทโธทนา และ พระมารดา คือ พระนางสติริมามายา เนื่องจากพระนางสติริมามายา ลี้ภัยประเทศนี้ หลังจากการประสูติเจ้าชายสิทธัตถะแล้ว 7 วัน พระนางมหาปชาบดี ผู้เป็นน้องสาวของพระนางสติริมามายา จึงได้เลี้ยงคุ้มครองค์แทน เมื่อพระชนมายุได้ 16 ปี ได้ออกเยิกสมรสกับนางยโสธรพิมพา แล้ว พระองค์มีพระโอรสองค์หนึ่ง พระนามว่า ราชุด

仏教はお釈迦さまが説いた教えです。

お釈迦さま

お釈迦さまのお生まれになられた年とお亡くなりになった年については、いろいろな意見があります。その中で、日本では、紀元前四六三～三六三年説、タイでは紀元前六二三～五四三年説が有名です。いずれの説にせよ、お釈迦さまは八十歳でお亡くなりになりました。

お釈迦さまの釈迦は本来、お釈迦さまの部族の名前です。お釈迦さまの出家する前の姓は、ゴータマ（瞿曇）、名前をシッダッタ（悉達多）と言います。

お釈迦さまは、現在のネパール南部にあったカピラヴァストู（迦毘羅衛）城でお生まれになりました。大乗佛教では、誕生日は四月八日としますが、タイでは、ウィーサーカ月（陰暦六月）の満月の日とします。恐らく漢訳者がウィーサーカ月を四月と訳したことによると思います。

父は、スッドーダナ（淨飯）王、母はマーヤー（摩耶）夫人です。母はお釈迦さまの誕生後、七日目になくなつたので、お釈迦さまはマーヤー夫人の妹であるマハーバジャーパティー（摩訶波闍波提）によって育てられました。十六歳の時に王女・ヤソーダラー（耶輸陀羅）と結婚して、ラーフラ（羅睺羅）と言う名の男の子を得ました。

แต่พระองค์ไม่พอใจในการครองชีพเป็นเจ้านาย เมื่อได้ไปเที่ยวชานเมือง ได้เห็นคน 4 ประเภท คือ คนแก่ คนเยาว์ คนตาย และ สมณะ พระองค์จึงสนใจใน การบวชมากขึ้น กลางคืนของคืนวันหนึ่งในเดือนอาสาพหะ ได้เห็นสาวเต้นรำอนหลับอย่างไม่เรียบร้อย พระองค์จึงสั่งคนเลี้ยงม้าชื่อว่า จันนะ ให้เตรียมม้า ชื่อว่า กันธิกะไว้ พระองค์ได้หนีออกจากปราสาทไปด้วยความลับๆ เมื่อท่านได้ไปถึงฝั่งของแม่น้ำโโนมา ได้ถอดเครื่องทรงของเจ้าชายออก สั่งให้คนเลี้ยงม้า ชื่อว่า จันนะ เอาเครื่องทรงเหล่านั้นกลับไปยัง พระราชวัง พระองค์ได้โกรนผุดด้วยดาบ แล้วก็ได้บวชเป็นสมณะ เมื่ออายุ 29 ปี

หลังจากการบวช ได้ปฏิบัติการนั่งสมาธิกับถ้วย อหาพระ กาลามะ และ ถ้วย อุทกกรรมปูตตะ ที่นั่น ราชคหะ แม้ว่า ท่านได้บรรลุธรรมชั้นสูงเท่ากับถ้วย 2 คนนั้น แต่ยังไม่พอใจ ท่านจึงได้จากถ้วย 2 ตนนั้นไป หลังจากนั้น ท่านได้บำเพ็ญตະในป่าไม้ใกล้หมู่บ้าน อุรุเวพา แต่ไม่สามารถบรรลุธรรมได้ เนื่องจากพระองค์เห็นว่า การบำเพ็ญตະเป็นระยะเวลา 6 ปีไม่มีประโยชน์แล้ว จึงเลิกการบำเพ็ญตະนั้น หลังจากการอานनดาที่แม่น้ำเนินรัมยารา เสวยข้าวหมูปายส ซึ่งหญิงสาวในหมู่บ้าน ชื่อว่า สุชาดา นำมากวาย เมื่อท่านได้ฟันกำลังกายแล้ว พระองค์ได้นั่งสมาธิใต้ต้นไม้ อัลตะไก้ นครพุทธคยาและ ได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า

ตามคำกล่าวของมหา yan วันตรัสรู้ที่เรียกว่า โจโಡโนะที ในภาษาญี่ปุ่น เป็นวันที่ 8 คำเดือน 12 แต่ตามคำกล่าวของไทย เป็นวันที่ 15 คำเดือนวิสาข ต้นไม้อัลตะไก้ โภโภช แปลว่า ต้นโพธิ เนื่องจากในขณะนี้ ท่านจะเป็นพระพุทธะแล้ว จึงเรียกว่า บุพชุค ในภาษาญี่ปุ่น

ต่อมาพระพุทธเจ้าได้เสด็จไปยังป่าอิสิปตันถุกทายวันไก้กรุง พาราณสี ได้สั่งสอนให้พระภิกษุ 5 รูป คือ พระอัญญาโภณทัญญะ พระวปปะ พระภททิยะ พระมหานามะ และพระอัลตซิ ผู้เคยปฏิบัติ

しかし、その後、王子としての生活にも満たされませんでした。郊外に遊びに行ったときに、老人・病人・死人・出家者を見かけ、出家へと心ひかれるようになりました。アーサールハ月(陰暦八月)の夜、舞姫たちが露わな姿で寝ているのを見ると、彼は、馬の口取りのチャンナに愛馬カンタカの支度を命じ、愛馬カンタカにまたがって、城を脱出した。アノーマー河のほとりで、彼は王子としての衣服を脱ぎ、チャンナに持ち帰るように命じ、剣で髪を切り、出家しました。そのとき、彼は二十九歳でした。

出家後、彼は、マガダ国^{こく}のラージャガハで、アーラーラ・カーラーマ、ついでウッダカ・ラーマプラッタという聖仙のもとで瞑想(禪定)を修行し、すぐに師と同じ境地を体得しましたが、満足せず師のもとを去りました。そして、ウルヴェーラー村^{さん}の山林^{さんりん}にこもって苦行を行いますが、覚りは得られませんでした。彼は、この六年間の苦行が無意義であったことを知り、苦行を中止しました。ネーランジャラー河で沐浴後、村の娘・スジャーターの捧げる牛乳で調理した粥を飲み、体力を回復すると、ブッダガヤーのアッサッタ樹のもとで瞑想し、ついに三十五歳で覚りました。

日本では、覚った日を十二月八日として「成道の日」と呼びます。タイでは、ウィーサーカ月^{つき}の満月の日と言われます。またこの樹を菩提樹と言います。このときブッダ(覚った者との意味)となったことから、仏陀と呼ばれます。

やがてお釈迦さまはバーラーナシー(現在のベナレス)の郊外にあるイシパタナ・ミガダーヤ(鹿野苑)に行き、かつて一緒に修行したアンニヤー・コンダンニヤ、ヴァッパ、バッディヤ、マハーナ-

มาด้วยกัน ให้บรรลุธรรม ผลก็คือ พระเหล่านั้นได้บรรลุธรรมแล้ว ได้กล้ายเป็นพระอรหันต์พระสาวกของพระองค์ เทคนกัณฑ์นี่ เรียกว่า โภษะเตนโนบิน ในภาษาญี่ปุ่นแปลว่า ปฐมธรรมจักรปวัตตนะ วันนั้น เป็นวันขึ้น 15 ค่ำเดือนอาสาพหะ พระสงฆ์ได้รับการแต่งตั้งขึ้น เป็นครั้งแรก วันนั้นเป็นวันหยุดราชการในประเทศไทยเรียกว่า วันอาสาพหุชา

ต่อมา เมื่อพระพุทธเจ้าได้เสด็จกลับไปที่หมู่บ้านอูรุเวลา ช่วง 3 พี่น้อง นามสกุลว่า กัสสปะ พร้อมด้วยสาวก 1,000 คน ได้กล้ายเป็นพระสาวกของพระพุทธเจ้าที่อยู่ในครรชคุห พระสารีรุสตรและพระโมคคัลลานะพร้อมด้วยสาวก 250 คน ที่ได้เข้าร่วมในคณะสงฆ์ของพระพุทธเจ้าด้วย ยิ่งไปกว่านั้น พระมหากัสสปะก็ได้กล้ายเป็นพระสาวกด้วย ในวันขึ้น 15 ค่ำเดือนมาฆะ เมื่อพระพุทธเจ้าได้อาสาอยู่ ในสวนเวปุวนาราม มีพระอรหันต์ 1,250 รูปได้มาระชุมกันในสวนนี้ และ การประชุมกันในครั้งนี้เรียกว่า ซิบุโจโก ในภาษาญี่ปุ่น แปลว่า ชาตุรงคสันนิบาต และ วันนี้เป็นวันหยุดราชการของประเทศไทยญี่ปุ่นซึ่ง เรียกว่า วันมันบุทชุสเตชุ ในภาษาญี่ปุ่น หรือ วันมาบนุชา

ต่อมา พระพุทธเจ้าได้เทศนาธรรมแก่ประชาชนทุกชนชั้นวรรณะ พระพุทธศาสนาจึงได้เผยแพร่ยอย่างรวดเร็วมาก เมื่อพระมารดาเดิม คือพระนางมหาปชาบดี และอดีตพระชายาคือ พระนางโยศราพิมพา

ได้ขออนุญาตเข้าบวชเป็นภิกษุณีในพระพุทธศาสนา จึงมีกิจกรรมนี้มา จนถึงปัจจุบันนี้

เมื่อพระพุทธเจ้าพระชนม์ได้ 80 พรรษา ได้บรรทมหัน พระเครีย ไปทางทิศเหนือ ใต้ต้นสาละ ใกล้นครกุสินารา เมื่อได้แสดง ธรรมครั้งสุดท้ายแล้วก็ได้ดับขันธปรินิพพาน ซึ่งในภาษาญี่ปุ่น เรียกว่า หักชูนะหัน หรือ เนียวมะทชุ ตามคตินิยมของพุทธศาสนา มหาayan วันปรินิพพานของพระพุทธเจ้า คือวันขึ้น 15 ค่ำเดือนที่ 2 แต่ ตามคตินิยมของชาวไทย คือ วันขึ้น 15 ค่ำเดือน วิสาขะ

มา、ассажиの五人を教え導きました。その結果、彼らは覺り、仏弟子となります。この説法を初転法輪と言います。この時、すなわち、アーサールハ月の満月の日に、初めて仏教教団(僧伽)が誕生しました。この日は、タイでアーサーンハ・ブージャーといい、祝日になっています。

その後、お釈迦さまはウルベーラに戻り、カッサパ三兄弟とその弟子・千人を仏弟子としました。ラージャガハでは、サンジャヤの弟子であったサーリーピッタとマハーモッガラーナが二百五十人の弟子を連れて、教団に加わりました。さらに、マハーカッサปも仏弟子となりました。

お釈迦さまが、父・ビンビサーラ王が建てて献じたヴェルヴァナーラー (竹林精舎) にいるマーガ月の満月の日に、思いがけなく、千二百五十人のお釈迦さまの教えによって覺りをひらいた者 (阿羅漢) が集まりました。これを四部集合といいます。万仏節ともいい、タイの祝日になっています。

その後、お釈迦さまは主にガンジス川中流域で多くの階層の人びとに教えを説き、仏教は急速に広がります。養母のマハーバジャーパティー、妃のヤソーダラーも出家し、ここに女の人の仏教教団 (比丘尼僧伽) ができました。

お釈迦さまは八十歳の時に、クシナーラーの沙羅双樹の間に、頭を北にして横になりました。そして最後の教えを説いて、お亡くなりになりました。これを般涅槃、または入滅と言います。大乗の伝承によると、この日は二月十五日となります。タイの伝承では、誕生(降誕)日、覺りを開いた(成道)日と同じ、ウィーサーカ月の満月の日です。覺りを開いてから四十五年間にわたる説法でした。

เหมือนกับวันประสูติและวันตรัสรู้ ตั้งแต่การตรัสรู้จนถึงวันปรินิพพาน
พระพุทธเจ้าได้ประกาศพระพุทธศาสนา เป็นระยะเวลา 45 ปี

หลักความจริงที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสรู้ กืออะไร

ตามคำสอนของมหายาน พระพุทธเจ้าได้ทรงแสดง
หลักธรรม มัชลิมาปฎิปทา อริยสัจ 4 และ บรรคมีองค์ 8
ในปฐมเทศนา (ตามคำสอนของพระว่า มัชลิมาปฎิปทา หมายถึง
บรรคมีองค์ 8 ซึ่งรวมอยู่ใน อริยสัจ 4 แล้ว
พระพุทธเจ้าจึงได้ทรงแสดงหลักธรรมคือ อริยสัจ 4 เท่านั้น)

お釈迦さまの覚った真理とは？

それでは、お釈迦さまが覚った真理とは、何でしょうか？
大乗仏教の教えによると、お釈迦さまは、最初の説法である初転法輪で、
中道、四諦、八正道を説きました（上座部仏教の教えによると、中道
とは、四諦の中で説かれる八正道のこととなるので、お釈迦さまは
四諦だけを説いたことになります。）

มัชลิมาปฎิปทา

พระพุทธเจ้าได้ผ่านชีวิตแบบสุดโต่ง 2 แบบ คือชีวิตที่มี
ความสนุกสนานในพระราชวังอย่างเต็มที่ และการบำเพ็ญดับหลังจาก
ทรงผนวชแล้ว ชีวิตสุดโต่งนั้นไม่มีความหมายใด ๆ ที่จะทำให้
พระองค์ได้ตรัสรู้ได้ ดังนั้น พระพุทธเจ้าจึงสอนว่าชีวิตสุดโต่ง 2
แบบนั้นไม่ใช่หนทางที่จะนำไปสู่การบรรลุธรรมะ ความเห็นนี้เรียกว่า
มัชลิมาปฎิปทา พระองค์ทรงสอนว่าบรรคมีองค์ 8 เท่านั้นคือทางที่จะนำไปสู่ทางบรรลุธรรม

อริยสัจ 4

อริยสัจ 4 คือ ความจริงเกี่ยวกับชีวิต 4 อย่าง คือ ทุกข์
สมุทัย นิโรธ และบรรณ

ทุกข์ หมายถึง ความจริงที่ว่า ชีวิตมีทุกข์ เช่น เราจะแก่ลงไป
จะเจ็บป่วย และจะตายไปเป็นต้น ถ้าเราคิดอย่างนี้เราจะเขินว่า
การเกิดก็เห็นทุกข์ด้วย ระหว่างที่มีชีวิตอยู่ เราจะต้องประสบทุกข์หลายอย่าง
เช่น เราจะต้องพลัดพรากจากคนที่รัก เราจะต้องพบคนที่เราไม่ชอบ
เราจะทำอะไรตามใจชอบไม่ได้ ดังนั้นพระพุทธเจ้าจึงสอนว่าชีวิตมีทุกข์

中道

お釈迦さまは覚りを得る前に、二つの極端な生活を経験しました。それは、宮殿での快樂、そして、出家後の苦行です。それら二つの極端な生活は、お釈迦さまが覚りを得るのに意義のないものでした。そこで、お釈迦さまは、二つの極端に偏った生活を離れることが、覚りへと向かう道であると説きました。この見方を中道と言います。この二つの極端を離れて覚りに向かう具体的な道として、お釈迦さまは八正道を説きました。

四諦

四諦とは、人生に関する四つの真理の意味です。その四つの真理とは、苦諦、集諦、滅諦、道諦です。

苦諦とは、この世は苦であるという真実です。たとえば、老いてゆくこと、病気になること、死んでゆくことなどが苦です。そのように考えると、この世に生を受けたこと 자체が苦です。生きている間に、愛する人と別れること、嫌な憎い人と会わなければならること、自分の思い通りにならないこと、これらがすべて苦であると、お釈迦さまは考えました。

สมุทัย หมายถึง ความจริงที่ว่า เหตุของทุกข์ คือ ตัณหา คำว่า ตัณหา หมายถึงความประณานาอย่างรุนแรง ดูจนหิวกระหายนำ มีการประณานำอย่างรุนแรง ตัณหามีอยู่ 3 อย่าง คือ การตัณหา กวัตัณหาและวิกวัตัณหา การตัณหาคือความประณนาที่จะ มีความสุขสำราญทางกาย เช่น ความประณนาทางการมรณ์ กวัตัณหา คือความประณนาที่จะมีอยู่ เช่นประณนาอย่าง เป็นอยู่ตลอดกาล วิกวัตัณหาคือประณนาอย่างดับสูญ แต่กล่าวกันว่า คำว่า ตัณหา หมายถึง กิเลสทั้งหลายทั้งปวง

นิโรธ หมายถึง ความจริงที่ว่าเมื่อเราดับเหตุของทุกข์ได้ เราเก็บบรรลุธรรมได้ (สว่าง-วิชชา สะอาด-วิสุทธิ สงบ-สันติ สงสาร-กรุณา)

ทุกชนนิโรหะตามนิปปิฎิปทา หมายถึงความจริงที่ว่าเราจะบรรลุธรรมได้ เราต้องปฏิบัติกรรมมีองค์ 8

เราจะทำการเบรี่ยงเที่ยบ อริยสัจ 4 กับการที่นายแพทย์รักษาคนไข้ได้ กล่าวคือ ทุกขอริยสัจ เบรี่ยงเหมือนการที่รู้อาการไข้ของคนไข้ อย่างถูกต้อง สมุทัย เบรี่ยงเหมือนการที่รู้เหตุของโรค นิโรธ เบรี่ยงเหมือน สภาพของคนไข้กลับคืนสู่สุขภาพ และ นรรค มีองค์ 8 คือ วิธีการรักษาถูกต้อง

นรรค มีองค์ 8

นรรค มีองค์ 8 คืออะไร นรรค มีองค์ 8 มีดังต่อไปนี้
สัมมาทิฏฐิ: ความเห็นถูกต้องหรือความเข้าใจที่ถูกต้อง
สัมมาสังกปปะ: ความดำรงขอบหรือมีความคิดที่ถูกต้อง
สัมมาวาจา: เจรจาขอบ คือพูดคำจริง คำไฟเราะคำที่จะ ก่อให้เกิดประسانสามัคคี คำมีประโยชน์
 มีความเห็นอกเห็นใจโดยไม่มีคำโกหก คำนินทาคำใส่ร้าย และคำไม่มีสาระสำคัญ เป็นต้น

集諦とは、それらの苦の原因は渴愛であるという眞実です。
 渴愛とは、のどが渴いた人が水を欲しがるような激しい欲求のことです。その渴愛を欲愛、有愛、無有愛の三つに分けて、三愛と言います。欲愛とは感覚的な快楽を追求する欲のことで、性欲、情欲のことです。有愛とはいつまでも生きていきたいという生存欲です。無有愛とは生存を否定しようとする欲、生存が滅無となることを望む欲です。渴愛はすべての煩惱を代表していると言われます。

滅諦とは、私たちは、苦の原因を取り除けば、さとりを得ることができると言う眞実です。さとりの境地は、明るく、煩惱によるけがれが無く、清らか(清淨)で、静寂で、慈悲に満ちあふれています。

道諦とは、そのさとりに至るための修行の方法として、八正道によらなければならないと言う眞実です。

この四諦の教えは、しばしば患者が病気を治すことにたとえられます。すなわち、苦諦は医者が患者の病状について正しく知ること、集諦はその病気の原因を知ること、滅諦は回復すべき健康状態のこと、道諦は正しい治療手段であるとされます。

八正道

さとりへと向かう八つの正しい修行方法(八正道)とは何でしょうか。それらは、以下の八つです。

正見: 正しい見解。仏教の教えに従った正しいものの見方。

正思: 正しい意志。仏教の教えに従った正しい考え方。

正語: 正しい言葉。うそ(妄語)、悪口、仲違いをさせる言葉(両舌)、むだ口(綺語)などをしないで、他を思いやる言葉を話すこと。

สัมมาภัมมันตะ: กระทำชอบ คือ ไม่ผิด ไม่โง่ ไม่หลงประเวณี

สัมมาอาชีวะ: เลี้ยงชีพของประกอบอาชีพที่ถูกต้องและมีชีวิตอยู่อย่างมีระเบียบวินัย

สัมมาวายามะ: พยายามชอบหรือพยายามที่จะไปให้ถึง

อุดมคติหรือ พยายามที่จะเพิ่มนุญกุศลและเว้นจากอกุศล

สัมมาสตดิ: ระลึกชอบหรือระวังที่จะไม่ลืมอุดมคติ และ

ความประสงค์ที่ดีงาม

สัมมาสมาธิ: ตั้งจิตมั่นชอบ คือ การทำจิตให้สงบ

正業: 正しい行い。命あるものを殺さない(殺生)で、生命を愛し、盗み(偷盜)をせずに慈善を心がけ、性的な非行(邪淫)をしないで性道徳を守るなど道徳にかなった行い(善行)をすること。

正命: 正しい生活。正しい職業によって正しく生活すること。さらに、日々の生活を規則正しいものにすること。

正精進: 正しい努力。理想に向かって正しく努力すること。

さらにそのことによって、良い結果をもたらすことを多く行い、悪い結果をもたらすことを行わないように努力すること。

正念: 正しい注意力。常に理想や目的を忘れないように注意すること。

正定: 正しい精神統一。

หลังจากการปรินิพพานของพระพุทธเจ้า เพื่อที่จะป้องกันคำสอนของพระพุทธเจ้าไม่ให้สูญเสีย และกีเพื่อร่วมพระสังฆให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังนั้นพระอรหันต์ 500 องค์ จึงได้มาระชุมกันที่ถ้ำตับบรรณแห่งหนึ่งใกล้เมืองราชคฤห์ พระเหล่านั้นได้ตรวจสอบจัดหมวดหมู่ แล้วช่วยกันรวมคำสั่งสอนทั้งหมดไว้ในรูปของพระไตรปิฎก กล่าวกันว่า พระมหากัสสปเป็นประธาน ในที่ประชุมพระอานันท์เป็นเจ้าหน้าที่สวดพระสุตตันตปิฎก และพระอุปัถี เป็นเจ้าหน้าที่สวดพระวินัยปิฎกและพระอภิธรรมปิฎก การประชุมครั้งนี้ เพื่อทรงไว้ซึ่งพระไตรปิฎกเรียกว่า สังคายนา และการประชุมครั้งนี้เป็นครั้งแรกเรียกว่า ปฐมสังคายนา หรือ สังคายนาของพระอรหันต์ 500 องค์ เพื่อจัดทำให้คำสอนของพระพุทธเจ้า มีระบบระเบียบขึ้น นอกจาก คำสอนที่กล่าวมาแล้ว ข้าพเจ้าจะขอแสดงให้เห็นคำสอนสำคัญอื่น ๆ อีกดังนี้

仏陀入滅直後、仏陀の教えが無くなることを防ぎ、また教団の統一をはかるために、五百人の比丘たちがラージャガハ(王舎城)郊外に集まりました。そして、仏陀の教えを唱え、互いの記憶を確認しました。マハーカッサパ(摩訶迦葉)が座長となり、アーナンダ(阿難陀)とウパーリ(優波離)がそれぞれ経(教法)と律(戒律)を担当したと言われます。この經典編纂の集まりを結集といい、この時の結集は第一結集、または、五百結集と呼ばれます。その後、仏陀の教えは体系化されていきます。今、そのほかの代表的な教えをあげてみましょう。

ໄຕຣລັກມໍນ

ໄຕຣລັກມໍນໜາຍຄິງລັກມະພີເສຍ 3 ປະກາດຂອງ
ປຣາກຸງກາຮົນ ຄື່ອ ອົນິຈັງ ຖຸກໍ່ ແລະ ອັນຕຕາ

① ປຣາກຸງກາຮົນທັງປວງເປົ້າຍແປລັງອ່າຍຕລອດເວລາ(ອົນິຈັງ)

② ກາວະແໜ່ງຄວາມໄມ້ມີຕົວຕົນໃນສັງສາວັດຖຸເປັ່ນແຫ່ງ
ຄວາມຖຸກໍ່ (ຖຸກໍ່)

③ ສິ່ງມີຢູ່ທັງປວງໄມ້ມີໜາຕຸແທ້ ຂອງຕະເອງ (ອັນຕຕາ)

ພຸທົທະສານານຫາຍານກີ່ສອນລັກມະພີເສຍຂອງພຸທົທະສານາໄວ້
ເປັ່ນ 3 ບ້າງ 4 ບ້າງ ລັກມະພີເສຍ 4 ອ່າງ ຄື່ອ

① ປຣາກຸງກາຮົນທັງປວງ ເປົ້າຍແປລັງອ່າຍຕລອດເວລາ(ອົນິຈັງ)

② ສິ່ງມີຢູ່ທັງປວງ ໄມ້ມີໜາຕຸແທ້ ຂອງຕະເອງ (ອັນຕຕາ)

③ ກາວະໃນວັດຖຸສຳຮັບມີຄວາມຖຸກໍ່ (ຖຸກໍ່)

④ ນິພັນຄື່ອກາວະເຈີຍບສົນ

ລັກມະພີເສຍ 4 ອ່າງນີ້ເຮັດວ່າ ທີ່ໂຮອິນ ແລະ ຄ້າຕັດຂຶ້ນ ③ (ຖຸກໍ່)
ອອກ ກີ່ມີເພີ່ງ 3 ລັກມະພີເສຍ ເຮັດວ່າ ຜັນໂບອິນ

ຄືດ

ຄືດ ໝາຍຄິງກາຮົນນິສັຍທີ່ຈີ່ດ້ວຍກາຮົກມາ ຮ່າງກາຍ ວາຈາ
ແລະ ໄຈ ເພື່ອທີ່ຈະບຣຄຸຫຮຽມ

ຄືດ ມີຄືດ 5 ສຳຫັບມຽວວາສທ່ວງໄປ (ຜູ້ໜ້າເຮັດວ່າ ອຸນາສກ
ຜູ້ໜູ້ງເຮັດວ່າ ອຸນາສົກ) ຄືດ 8 ໃຊ້ສຳຫັບອຸນາສກແລະອຸນາສົກ
ທີ່ເຂົ້າມາຮັກມາຄືດໃນວັນພຣະ ສ່ວນຄືດ 10 ນັ້ນ ສຳຫັບສາມເນຣ (ຜູ້ບວຈ
ແລ້ວແຕ່ງໄມ້ໄດ້ອຸປະນນທເປັ່ນພຣະ) ແລະຄືດ 227 ສຳຫັບພຣະກິກໍ່

三相

現象 世界の三つの特有の性質 (特相) の意味です。「無常」、
「苦」、「無我」であるということです。

① あらゆる現象は、変化してやまない (無常)。

② 迷いの生存におけるすべては苦である (苦)。

③ いかなる存在も不变の本質を持たない (無我)。

ということです。

大乗佛教では、佛教の教えの特徴をあらわしているものとして、三法印、四法印を説きます。

① 諸行無常：あらゆる現象は、変化してやまない。

② 諸法無我：いかなる存在も不变の本質を持たない。

③ 一切皆苦：迷いの生存におけるすべては苦である。

④ 涅槃寂靜：心の迷いの消えた覺りの境地は静かな安らぎである。

以上の四つを四法印といい、ここから、一切皆苦を除いたものを三法印といいます。

戒

律とは、覺りを目指す上で、身心を調整して、身心によい習慣をつけることです。その律について、在家の人々(優婆塞、優婆夷)が守るべき五戒、斎日(布薩：身・口・意の三業を清淨にして、ものいみする日)に守る八戒(八戒)、沙弥(出家はしているが、まだ正式の比丘になっていないもの)の十戒、比丘の二百二十七戒があります。

ศีล 5 (ข้อห้าม 5 ข้อ)

- ① ปณาติปata เวรมณี: เว้นจากการฆ่าสัตว์
- ② อพินนาทana เวรมณี: เว้นจากการถือของที่เขามิได้ให้
(ห้ามโไมย)
- ③ กาเมสุมิจนาจara เวรมณี: เว้นจากการประพฤติผิดในการ
- ④ มุสาวาทa เวรมณี: เว้นจากการพูดเท็จ
- ⑤ สุราเมรยมัชปมาทัฏฐานa เวรมณี:
เว้นจากการดื่มสุราและเมรัย

ศีล 8 (ข้อห้าม 8 ข้อ)

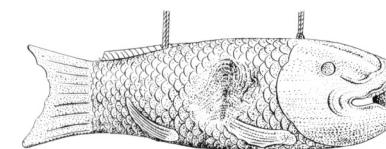
- ① ปณาติปata เวรมณี: เว้นจากการฆ่าสัตว์
- ② อพินนาทana เวรมณี: เว้นจากการถือของที่เขามิได้ให้
- ③ อพรุหุมจริยา เวรมณี: เว้นจากการมีเพศสัมพันธ์
- ④ มุสาวาทa เวรมณี: เว้นจากการพูดเท็จ
- ⑤ สุราเมรยมัชปมาทัฏฐานa เวรมณี:
เว้นจากการดื่มสุราและเมรัย
- ⑥ วิกาลโภชนa เวรมณี:
เว้นจากการรับประทานอาหารในเวลาวิกาล คือ
ตั้งแต่หลังเที่ยง ถึงเช้าของวันใหม่
- ⑦ นัจกีติ瓦ทิวสูกทัสนามาลาคันธวิเลปนธารณ
มัณฑนวิญญาณนักธานa เวรมณี: เว้นจากการประดับด้วย
เครื่องตกแต่งหรือของหอม การดูการเต้นรำ
การขับร้องดนตรี การฟังดนตรี และการละเล่นต่าง ๆ
- ⑧ อุจชาสဉนมหาสဉนา เวรมณี:
เว้นจากการอนบนเตียงอันสูงใหญ่

五戒 (五つの禁止事項)

- ① 不殺 生 戒: 生きものを殺してはいけません。
- ② 不偷 盗 戒: 盜みをしてはいけませ。
- ③ 不邪淫 戒: 性的非行をしてはいけません。
- ④ 不妄語 戒: 嘘をついてはいけません。
- ⑤ 不飲酒 戒: お酒を飲んではいけません。

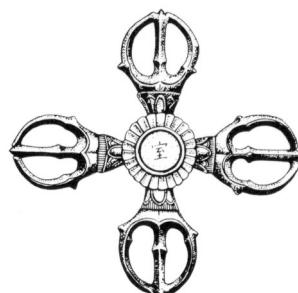
八齋戒 (八戒: 八つの禁止事項)

- ① 不殺 生 戒: 生きものを殺してはいけません。
- ② 不偷 盗 戒: 盜みをしてはいけませ。
- ③ 不淫 戒: 男女の性的関係をもってはいけません。
- ④ 不妄語 戒: 嘘をついてはいけません。
- ⑤ 不飲酒 戒: お酒を飲んではいけません。
- ⑥ 不非時食 戒: 午後に食事をしてはいけません。
- ⑦ 不塗飾香曼 戒不歌舞觀聽 戒: 身を装身具や香で飾っては
いけません。歌や舞を見たり聴いたりしてはいけません。
- ⑧ 不坐高廣大牀 戒: 豪華な寝床を用いてはいけません。

ศีล 10 (ข้อห้าม 10 ข้อ)

- ① ปณาจิปata เวรมณี: เว้นจากการฆ่าสัตว์
- ② อทินนาทานa เวรมณี: เว้นจากการถือของที่เขามิได้ให้
- ③ อพรุหุมจริยา เวรมณี: เว้นจากการมีเพศสัมพันธ์
- ④ นุสรา渥าทa เวรมณี: เว้นจากการพูดเท็จ
- ⑤ สุรamerymัชปมาทภูจานa เวรมณี:
เว้นจากการคุ้มสุรณะเมรัย
- ⑥ วิกาลโภชนา เวรมณี: เว้นจากการรับประทานอาหาร
ในเวลาวิกาล คือตื้งแต่หลังเที่ยง ถึงเช้าของวันใหม่
- ⑦ นั่งคีติ瓦ทิวสุกทัสสนา เวรมณี: เว้นจากการประดับด้วย
เครื่องตกแต่ง หรือของหอม
- ⑧ มาลาคันธวิเลปนธรรมมัณฑนวิภูชนภูจานa เวรมณี:
เว้นจากการดูการเต้นรำการขับร้องดนตรี การฟังดนตรี
และ การละเล่นต่าง ๆ
- ⑨ อุจชาสินมหาสยนา เวรมณี: เว้นจากการนอนบน
เตียงอันสูงใหญ่
- ⑩ ชาตรูปรชตปภูคกเหลา เวรมณี:
เว้นจากการรับทองและเงิน

十戒 (十の禁止事項)

- ① 不殺 生 戒: 生きものを殺してはいけません。
- ② 不偷 盗 戒: 盜みをしてはいけませ。
- ③ 不淫 戒: 男女の性的関係をもってはいけません。
- ④ 不妄語 戒: 嘘をついてはいけません。
- ⑤ 不飲酒 戒: お酒を飲んではいけません。
- ⑥ 不非時食 戒: 午後の食事をしてはいけません。
- ⑦ 不塗飾香鬢 戒: 身を装身具や香で飾ってはいけません。
- ⑧ 不歌舞觀聽 戒: 歌や舞を見たり聴いたりしてはいけませ
ん。
- ⑨ 不坐高広大牀 戒: 豊沢な寝床を用いてはいけません。
- ⑩ 不蓄金銀宝 戒: 財産を蓄えてはいけません。

ศีล 227 (ข้อห้าม 227 ข้อ)

เนื่องจาก ศีล 227 มีจำนวนมาก ข้าพเจ้าจึงจะแสดงเฉพาะประเภทใหญ่ ๆ เท่านั้น คือ

- ปราชิก 4: ความผิดที่ร้ายแรงต้องพ้นจากความเป็นภิกษุ
คือ การร่วมประเวณี การลักขโมย การชั่วมุขย์ และ
การอวุติรัมณสธรรมที่ไม่มีในตน
- สังฆาทีสต 13: ความผิดที่อาจอยู่ต่อในขณะลงมาได้
ถ้าอยู่บริวารกรรมครบรู้วนแล้ว
- อนิยต 2: ความผิดที่ไม่แน่นอน อาจจะเป็นปราชิกหรือ
สังฆาทีสก็ได้ แล้วแต่กรณี
- นิสสัคคิปภาคตี้ 30: ความผิดที่อาจพ้นได้ด้วยการ
แสดงอาบัติ หลังจากได้สละถึงนั้น ๆ แล้ว
เมื่อสละแล้ว ก็จะพ้นจากอาบัติ
- ปภาคตี้ 92: ความผิดที่เป็นลหุโทยที่อาจพ้นได้ เมื่อแสดง
อาบัติ เช่นการพุดเท็จและการพูด กลับก落到 เป็นต้น
- ปภาติเหสนิยะ 4: ความผิดที่จะต้องฟ้องและต้องแสดงอาบัติ
แก่พระอื่น ๆ
- เสขิยัตต 75: ความผิดเล็กน้อยเกี่ยวกับเสื้อผ้าอาหารและ
ที่อยู่อาศัย
- อธิกรณสมถะ 7 : ความผิดที่ต้องระงับด้วยการประชุมสงฆ์

เมื่อร่างกาย และ ใจ ได้รับการปรับปรุง ด้วยการรักษาศีล
แล้ว เราจะพัฒนาจิตด้วยโพธิปักษิยธรรม 37 ต่อไปได้เป็นอย่างดี

二百二十七戒 (二百二十七の禁止事項)

二百二十七戒については、項目が多いので、罪の軽重による分類によって示すことにします。

- 波羅夷 (4項目)：教団(僧伽)を追放になる罪。淫戒、盜戒、殺人戒、大妄語戒。
- 僧残 (13項目)：大衆の前に懺悔すれば、教団(僧伽)に残れる罪。
- 不定 (2項目)：取り上げるべきか否か、どの罪にいれるか、はっきりしないものに関する罪。
- 捨墮 (30項目)：衣服等を規定以上に所持したときに、それを差し出し、懺悔すれば許される罪。
- 単墮 (92項目)：小妄語、両舌などの軽犯罪で、他人に懺悔すれば許される罪。
- 悔過 (4項目)：他の比丘に告白懺悔する必要がある罪。
- 衆學 (75項目)：衣食住に関する細かい規定を犯す罪。
- 滅諍 (7項目)：教団内の紛争の解決を怠った罪。

律を守り、身心が調整されると、三十七道品によって心を統一することになります。